

lejen i det Aar ikke kan forhøjes, og at Opsigelse ikke kan finde Sted. Det er de to vigtige Bestemmelser. Derfor kan der ikke blive Tale om nogen Art af Katastrofe i den Periode, og derfor er det i Virkeligheden ogsaa haade upaakrævet og overflødigt at fremsætte dette Forslag paa indeværende Tidspunkt, idet man ved at undersøge og overveje Forholdene og fremkomme med Forslag til Efteraaret vilde have Tiden fra Oktober til Maj, 7 Maaneder, til at gennemføre et Forslag og endda kan faa det gennemført, før Huslejeloven for København ophører, for ikke at tale om det Aar, hvorunder Kontrolbestemmelserne vilde kunne virke; og man kan faa det gennemført, ogsaa inden Kontrolbestemmelserne ophører at virke i Provinserne, for de Kommuner, som har bibeholdt Huslejeloven til 1. Maj 1924; thi dér virker jo Kontrolbestemmelserne om, at Lejen ikke kan forhøjes, og at Opsigelse ikke kan finde Sted, indtil 1. Maj 1925.

Derfor kunde man ganske rolig vente og overveje Forholdene og tage Standpunkt til Spørgsmaalet i den kommende ordinære Rigsdagssamling; og dér har jeg for mit Vedkommende paa mit Partis Vegne givet Tilsagn om, at vi er villige til at tage Spørgsmaalet under saglig Overvejelse i det kommende Efteraar. Jeg fastholder derfor, at det foreliggende Lovforslag er ufnødent og upaakrævet. Men det er jo muligt, at man alligevel vil have det igennem for dog at kunne opfylde eet af sine Løfter fra før Valget; denne Sag var jo en af de Faner, som man har rejst under Valgkampagnen fra socialdemokratisk og radikal Side.

Jeg maa for øvrigt sige, at det overrasker mig noget, at det konservative Folkeparti nu gaar med til dette Forslag; thi Forholdet var jo dette, at da de to privat indbragte Lovforslag var til Behandling her i Folketinget i Slutningen af Marts, udtalte den daværende højtærede Indenrigsminister bl. a. følgende, som jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse maa citere. Efter at han havde omtalt de Indberetninger, som skulde finde Sted til Ministeriet, siger han: „Naar disse Indberetninger indgaar i en nær Fremtid, vil der paa Grundlag deraf i Sommerens Løb kunne fremskaffes en Redegørelse for Stillingen paa Boligomraadet, og først da vil paa rationel Maade Spørgsmaalet kunne tages op til Afgørelse, om der er Nødvendighed for Opretholdelse af Restriktioner i den kommende Tid, og i hvilke Dele af Landet Nødvendigheden maatte være til Stede. Skulde det vise sig nødvendigt at supplere den bestaaende Lov-

givning med nye Bestemmelser eller ændre den i Tid, vil dette Spørgsmaal kunne tages op i betimelig Tid, naar den næste ordinære Rigsdag til Oktober indkaldes.“

Disse Udtalelser fik Tilslutning fra det konservative Folkepartis Side i Marts Maaned, og paa ganske det samme Standpunkt staar Venstre i Dag. Vi vil til Efteraaret, hvis det maatte være betimeligt og nødvendigt af Hensyn til Lejerne, for at de ikke skal kunne blive Genstand for ubillig Lejeforhøjelse, være medvirkende til at træffe Kontrolbestemmelser; men at gaa med til at jage et unødvendigt Lovforslag igennem paa indeværende Tidspunkt finder vi aldeles ingen Anledning til.

Johannes Lou: Jeg forstaar ikke den ærede Ordfører for Venstre (Slebsager), naar han taler om, at de Konservative har ændret Stilling til Huslejeloven. Vi har altid haft den Stilling, at vi vilde en Realitet og ikke nøjes med at give Vælgerne Ord i Stedet for Brød. Naar det ærede Medlem saa minder om, hvad den tidligere Indenrigsminister udtalte ved Lovforslagets sidste Behandling, maa jeg sige, at det var nøjagtigt det, jeg sagde i min første Tale, og det bliver ikke hverken mere eller mindre sandt, fordi det ærede Medlem Hr. Slebsager nu gentager det.

Det ærede Medlem Hr. Simonsen var inde paa 8 Timers Arbejdsdagen og paa Forholdet mellem Haandværkssvendene. Her er et Forhold, som er i allerhøjeste Grad beklageligt, nemlig det Forhold, som findes mellem Tømrere og Murere, de eneste Haandværksfag, som er adskilt indenfor København og de øvrige Byer; det er jo et Forhold, som i allerhøjeste Grad har været brugt til at sætte ondt Blod og forhindre Tilgang af Haandværkssvende til København, og jeg synes, det maa være særlig Arbejderførernes store Opgave at faa dette uheldige Forhold mellem Murere og Tømrere ændret.

Den ærede Ordfører for det radikale Venstre, Hr. Niels Petersen, var inde paa Aagerparagraffen og udtalte: Vi kan ikke have noget særligt imod den, da det er os, som gennemførte Aagerparagraffen. Hvis jeg ikke nu modsagde denne Udtalelse, kunde den Historie nemt gaa videre i Bladene, at det var de Radikale, som havde gennemført Aagerparagraffen. Nej, det reelle er, at de Konservative var de første, der rejste Kravet under Lovforslagets Behandling. I Udvalget var der Enstemmighed om, at vi skulde have en saadan Aager-